

eller oppebærer Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom (herunder Renten af en Fideikommiskapital, der er forbundet med fideikommissarisk Besiddelse af fast Ejendom) eller bruger, ejer eller er beneficeret med fast Ejendom, bliver der for den Nettoindtægt, han har deraf, at paaligne ham personlig Skat til denne Kommune (Erhvervs-kommunen). Det samme gælder, naar en Person, som har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, samtidig staar i en anden Kommunes Tjeneste og har sit Arbejdssted i denne, saavel som naar en Person har fast Ansættelse ved nogen i en anden Kommune stedfindende Erhvervs- eller anden ikke under Staten henhørende Virksomhed eller er Medlem af Bestyrelse, Repræsentantskab eller lignende for en saadan, og hans i Kommunen derved erhvervede Indtægt for et Aar udgør et Beløb af over 3 500 Kr. — dog kun for den Del af hans i Kommunen erhvervede Indkomst, der overstiger 3 500 Kr. aarlig. Før Skatten beregnes, kan der, forsaavidt Kommunens Skattevedtægt hjemler Tillæg efter Indkomstkildens Beskaffenhed i Henhold til § 7 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, gives den paagældende Indtægt Tillæg i Overensstemmelse med denne Vedtægtsbestemmelse. Den udfundne Skatteindtægt beskattes med to Trediedele af Kommunens Ligningsprocent eller for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende med to Trediedele af Skatteprocenten i disse Kommuner.

Naar en Person, som ikke har skattepligtigt Ophold i nogen Kommune her i Landet, en offentlig Institution, en Stiftelse (jfr. dog Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 20) eller et uafsluttet Dødsbo, der her i Landet er undergivet offentlig Skiftebehandling, og hvor Dødsfaldet ligger forud for det sidste Kalenderaar før Ligningens Foretagelse, befinder sig i noget af de i denne Paragrafs 1ste Stykke, 1ste Punktum, ommeldte Tilfælde, skal der paalignes samme i personlig Skat til Erhvervs-kommunen dennes Ligningsprocent — for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende Skatteprocenten — af den paagældende Indtægt uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art.

Skatten til Erhvervs-kommunen paalignes efter den i det forud for Ligningen liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) erhvervede Indkomst. Naar der af Lignings-myndigheden i Erhvervs-kommunen er foretaget en Ansættelse til Statsindkomstskat af den samme Indtægt, af hvilken der skal betales Skat til Erhvervs-kommunen, jfr. Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 §§ 20—21, skal denne Ansættelse lægges til Grund for Beskatningen.

Er flere i forskellige Kommuner liggende Indtægtskilder behæftede under eet, fordeles Rentebyrden paa dem i Forhold til deres Værdi, saaledes som denne er beregnet ved Ansættelse til Ejendomsskyld eller i Mangel heraf til Formueskat til Staten.

Saafrømt en Bedrift foregaar i flere Kommuner, eller en Person har fast Ansættelse ved en i flere Kommuner stedfindende Virksomhed og herfor oppebærer Løn under eet, afgøres det ved indbyrdes Forhandlinger imellem de paagældende Erhvervs-kommuner eller mellem den skattepligtiges Opholdskommune og den eller de Erhvervs-kommuner, hvortil Bedriften eller Ansættelsen er knyttet, hvor stor en Del af Indtægten der maa anses for at hidrøre fra hver af disse. I Tilfælde af, at der ikke herom opnaas Enighed mellem Kommunerne, afgøres Fordelingen af Indenrigsministeren.

Len, Stamhuse og Fideikomisser anses i Henseende til Virkningerne af denne Lov som Besiddernes Ejendom.

Naar en Person, der er skattepligtig ifølge foranstaaende Bestemmelse, opholder sig udenfor Landet, er hans herværende Fuldmægtig eller Forretningsfører medansvarlig for Skatten.

De offentlige Institutioner og de Stiftelser, der falder ind under foranstaaende Bestemmelser, skal til den eller de vedkommende Kommunalbestyrelser aarlig indsende Anmeldelse om Indkomsten efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler.